

Νέα από παντού

επιμέλεια: Καίτη Μποτοπούλου

Νιγηρία - Σουδάν

Η επιβολή της ποινής του θανάτου δια λιθοβολισμού σε γυναίκες που κατηγορούνται για μοιχεία συνεχίζεται στη Νιγηρία και στο Σουδάν. Η περίπτωση της Νιγηριανής Σαφίγια Χουσεϊνί, της οποίας η ποινή (θάνατος δια λιθοβολισμού) που της επιβλήθηκε από το ισλαμικό δικαστήριο δεν εκτελέστηκε εξ αιτίας της παγκόσμιας κατακραυγής, (διαμαρτυρίες, παραστάσεις κ.λπ. έκαναν και οι ελληνικές γυναικείες οργανώσεις και η Γ. Γραμματεία Ισότητας) μας κάνει να ελπίζουμε ότι δεν θα υπάρξουν στο μέλλον άλλες παρόμοιες καταδίκες.

Παρ' όλ' αυτά, νέα καταδίκη σε θάνατο δια λιθοβολισμού επεβλήθη από ισλαμικό δικαστήριο του κρατιδίου Κατσίνα της Νιγηρίας στην Αμίνια Λαβάλ Kurami, όταν εκείνη ομολόγησε ότι απέκτησε παιδί, αν και είναι διαζευγμένη.

Στο Σουδάν, η δεκαοκτάχρονη Αμπόκ Άλφα Ακόκ καταδικάστηκε και αυτή για τον ίδιο λόγο σε θάνατο δια λιθοβολισμού. Μετά από διαβήματα γυναικείων οργανώσεων, η Πρεσβεία του Σουδάν στην Αθήνα έδωσε την πληροφορία ότι και αυτή η καταδίκη δεν θα εκτελεστεί.

Σαουδική Αραβία

Η Διεθνής Αμνηστία ανησυχεί βαθύτατα για τις καταγγελίες ότι δεκατέσσερα κορίτσια έχασαν τη ζωή τους και δεκάδες άλλα τραυματίστηκαν σε πυρκαγιά, στο σχολείο τους στη Μέκκα στις 11 Μαρτίου 2002, όταν η θρησκευτική αστυνομία (Μουτατουίν) τα εμπόδισε να διαφύγουν από την πυρκαγιά, επειδή δεν φορούσαν μαντίλες και δεν ήταν παρόντες άρρενες συγγενείς τους για να τα παραλάβουν. Καταγγέλθηκε επίσης ότι η θρησκευτική αστυνομία εμπόδισε ομάδες διάσωσης να μπουν στο σχολείο, επειδή ήταν άντρες, και επομένως δεν επιτρεπόταν να αναμειχθούν με γυναίκες.

Αίγυπτος

Μετά τη Διεθνή Συνδιάσκεψη για τον πληθυσμό που έγινε στο Κάιρο το 1994, η έρευνα δείχνει ότι άρχισαν μόλις να μειώνονται κατά 10% τα ποσοστά των κοριτσιών που υφίστανται κλειτοριδεκτομή. Οι παράγοντες που μείωσαν την πιθανότητα να υποστεί

ένα νέο κορίτσι αυτό τον ακρωτηριασμό είναι το επίπεδο μόρφωσης της μητέρας και η διαμονή σε μεγάλη πόλη.

Γαλλία Προεδρικές Εκλογές της 21ης Απριλίου 2002

Στην προεκλογική καμπάνια που πραγματοποίησαν οι δύο σημαντικότεροι υποψήφιοι για την προεδρία της Γαλλικής Δημοκρατίας, οι J. Chirac και L. Jospin, τόνισαν το ενδιαφέρον τους για τα γυναικεία θέματα, δεδομένου ότι ο αριθμός των γυναικών ψηφοφόρων είναι μεγαλύτερος από αυτόν των ανδρών (23.000.000 γυναίκες έναντι 20.000.000 ανδρών). Οι υποψήφιοι πρόεδροι έθιξαν τα πιο σημαντικά θέματα που αφορούν τις γυναίκες και υποσχέθηκαν περισσότερη ισότητα στην επαγγελματική ζωή πάταξη της βίας εναντίον των γυναικών στην οικογένεια, τη* δημιουργία περισσότερων ευκολιών για τις εργαζόμενες μητέρες κ. ά.

Τέσσερις γυναίκες ήταν υποψήφιες στον πρώτο γύρο των γαλλικών εκλογών:

Η Αρλέτ Λαγκιγιέ "Lutte ouvrière" (Εργατική Πάλη), η οποία έλαβε το 5,72% των ψήφων.

Η Κριστίν Τομπιρά "Parti radical de gauche" (Ριζοσπαστικό κόμμα της Αριστεράς), η οποία έλαβε το 2, 32% των ψήφων.

Η Κορίν Λεπάζ, η οποία έλαβε το 1,88 % των ψήφων.

Η Κριστίν Μπουτέν "UDF" (Δημοκρατική Ένωση Γαλλίας), η οποία έλαβε το 1,19% των ψήφων.

Οι άνδρες υποψήφιοι έλαβαν τα εξής ποσοστά: (Le Monde, 7-5-2002)

	%		%
Ζακ Σιράκ	19, 88	Ζαν Σεν-Ζος	4, 23
Ζαν Μαρί Λεπέν	16, 86	Ολιβιέ Μπεζανσενό	4, 25
Λιονέλ Ζοσπέν	16, 18	Αλέν Μαντελέν	3, 91
Φρανσουά Μπαϊρού	6, 84	Ρομπέρ Υ.	3, 37
Ζαν Πιερ Σεβενεμόν	5, 33	Μπρινό Μεγκρέ	2, 34
Νοέλ Μαμέρ	5, 25	Ντανιέλ Γκλικστάιν	0, 47

Στο δεύτερο γύρο των εκλογών Πρόεδρος της Γαλλίας εκλέχθηκε ο Ζακ Σιράκ, ο οποίος έλαβε 82,15% των ψήφων, ενώ ο Ζαν Μαρί Λεπέν έλαβε το 17,85%.

Μελέτη για την κατάργηση της πορνείας

Να απαγορευθεί η πορνεία και να ποινικοποιηθεί ως προς τους πελάτες. Αυτό είναι το αίτημα που παρουσίασε πρόσφατα η Υπουργός για τα Δικαιώματα των Γυναικών, Nicole Pery. Αλλά μεταξύ της συμβολικής και της ποινικής καταδίκης, μεταξύ των καλών προθέσεων και της πραγματικότητας, όπου η ανοχή είναι ο κανόνας, υπάρχει μεγάλη απόσταση. Οι φεμινίστριες ξέρουν καλά ότι η γαλλική κοινή γνώμη, και κυρίως η ανδρική (90 %), πιστεύει ακόμα στη διάκριση μεταξύ της σωματεμπορίας και της πορνείας.

Η μελέτη που παρουσίασε η Nicole Pery προτείνει να πραγματοποιηθεί εκτεταμένη επιστημονική έρευνα σχετικά με το κοινωνικό αυτό φαινόμενο. Η ειδική επιστήμων Judith Trinquart παρουσιάζει στοιχεία σύμφωνα με τα οποία ποσοστό 80 % έως και 95 % των γυναικών που ασκούν πορνεία υφίστανται σεξουαλική βία.

Αντίδραση των Γαλλίδων στην Παγκόσμια Διάσκεψη κατά του Ρατσισμού.

Η οργάνωση SOS Sexisme εξέδωσε την καταγγελία που ακολουθεί:

Οι γυναίκες ζητούν επανόρθωση. Η Διάσκεψη του Durban (Ν. Αφρική) κατά του ρατσισμού και της έλλειψης ανοχής υπήρξε τόπος συνάντησης για τα θύματα της σωματεμπορίας, της αποικιοκρατίας, του απαρτχάιντ, του ηθικού εξαγνισμού, του συστήματος των τάξεων (castes), των θρησκευτικών και πολιτικών βιαιοτήτων κάθε είδους. Αλλά ο σεξισμός δεν αναφέρθηκε παρά μόνο σε σχέση με τη διπλή καταπίεση που αφορά τις γυναίκες: γυναίκα μαύρη, γυναίκα μουσουλμάνα, γυναίκα τσιγγάνα. Αλλά για τις γυναίκες θύματα ειδικής καταπίεσης του πατριαρχικού συστήματος δεν γίνεται λόγος.

Εμείς οι Γυναίκες του Κόσμου καταγγέλλουμε τη βία και τα διάφορα είδη εκμετάλλευσης που οι άντρες μάς έχουν επιβάλλει εδώ και χιλιετίες.

Για τα δεμένα πόδια μας.

Για τους φυλακισμένους σε χαλκάδες λαιμούς μας.

Για τα τραυματισμένα και ραμμένα γεννητικά μας όργανα.

Για τα τρυπημένα χείλη και αυτιά μας.

Για τις ζώνες παρθενίας.

Για τους κορσέδες που μας κόβουν την ανάσα.

Για τα υποχρεωτικά ανορεξικά ή παχιά κορμιά μας.

Για τις γυναίκες που στερούνται μόρφωσης, ελευθερίας και αυτονομίας.

Για εκείνες που οι άντρες κλείνουν στα χαρέμια ή στα σπίτια πίσω από το πέπλο, το τσαντόρ, το τσαντρί ή τη μπούρκα.

Για τους άκαιρους γάμους, τις επιβαλλόμενες σεξουαλικές σχέσεις, τις ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες, τις επιβαλλόμενες εκτρώσεις – τις εκτρώσεις των θηλυκών εμβρύων.

Για την πολυγαμία, την αποπομπή από την οικογένεια,

την επιβολή της προίκας, τις διακρίσεις στην κληρονομιά, την οικονομική εκμετάλλευση, την οικιακή σκλαβιά.

Για τα διπλά ωράρια εργασίας.

Για τον ξυλοδαρμό, τις ύβρεις, την ηθική και σεξουαλική κακομεταχείριση.

Για τους μεμονωμένους ή ομαδικούς βιασμούς.

Για την πορνογραφία, τη σεξοδιαφήμιση, την πορνεία, τις γυναίκες αντικείμενα αγοροπωλησίας, τους λεγόμενους «γάμους ηδονής».

Για το οργανωμένο έγκλημα.

Για τα εγκλήματα τιμής.

Για τις καμένες «μάγισσες».

Για τα εγκλήματα για θρησκευτικούς ή πολιτικούς λόγους.

Για τα μικρά κορίτσια που πεθαίνουν και για εκείνα που τα εμποδίζουν να γεννηθούν.

Υπάρχει έλλειμμα εκατό εκατομμυρίων γυναικών στον πλανήτη μας.

Εμείς οι Γυναίκες του Κόσμου καταγγέλλουμε τους άντρες για τον έλεγχο που ασκούν ακόμη και σήμερα στη ζωή μας.

Για τη νοημοσύνη μας που κρατούν σε νάρκη.

Για την ανταγωνιστικότητα που δημιουργούν μεταξύ μας, για να μας κρατούν υπό έλεγχο.

Για όλα τα φρικτά εγκλήματα εναντίον των γυναικών από πολλούς αιώνες.

Για το γεγονός ότι μας παρουσίασαν σαν σύμβολο του κακού στις θρησκείες, όπου ο θεός έχει πλαστεί κατ' εικόνα τους, το οποίο είναι χαρακτηριστικό της ρατσιστικής ιδεολογίας.

Για τα καταπιεσμένα ανθρώπινα δικαιώματά μας, εμείς οι Γυναίκες του Κόσμου ζητάμε:

Οι κυβερνήσεις των κρατών να μας ζητήσουν συγγνώμη και να μας αποζημιώσουν στο σωστό μέτρο, ηθικά, υλικά, επαγγελματικά και πολιτικά, όπως έχουμε το δικαίωμα να ζητήσουμε.

Ιρλανδία

Οι Ιρλανδοί καταψηφίζουν το νόμο που απαγορεύει τις εκτρώσεις με μικρή πλειοψηφία. Με 50,42% όχι, έναντι 49,58% ναι, οι Ιρλανδοί αρνήθηκαν να συμφωνήσουν με τη σκλήρυνση της πολιτικής εναντίον των εκτρώσεων κατά το δημοψήφισμα που έλαβε χώρα στις 6 Μαρτίου 2002. Στη δημοσκόπηση που έγινε λίγες μέρες πριν το δημοψήφισμα 57% των ερωτηθέντων απάντησαν θετικά για την πρακτική των εκτρώσεων, υπό ορισμένες όμως συνθήκες και προϋποθέσεις. Τη δημοσκόπηση έκανε η εφημερίδα Irish Times.

Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος θεωρείται ως ήττα της Καθολικής Εκκλησίας, η οποία είχε καλέσει τους ψηφοφόρους να ψηφίσουν εναντίον των εκτρώσεων τις οποίες καταδικάζει με πάθος. Στην καθημερινή ζωή όμως τίποτα δεν άλλαξε ακόμη. Οι εκτρώσεις απαγορεύονται από το νόμο και οι 7.000 Ιρλανδές που πραγματοποιούν κάθε χρόνο έκτρωση συνεχίζουν να πηγαίνουν στη Μ. Βρετανία.

Γυναίκες στον κόσμο

Ελλάδα

Δανάη Βαζαίου-Κουλάκου

Η πρώτη Ελληνίδα Υποστράτηγος στην Αστυνομία Πόλεων κ. Δανάη Βαζαίου-Κουλάκου καταρρίπτει ακόμα ένα προπύργιο των ανδρών στον επαγγελματικό τομέα.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Τελείωσε το Γ' Γυμνάσιο Θηλέων Αθηνών και την Ιατρική Σχολή Αθηνών. Έλαβε την ειδικότητα της Μικροβιολόγου υπηρετώντας σε διάφορα Κρατικά Νοσοκομεία και φορείς. Το 1980 κατατάχθηκε στην Αστυνομία ως Υγειονομικός Αξιωματικός με το βαθμό του Αστυνόμου Β' και έλαβε διαδοχικά τους ενδιάμεσους βαθμούς. Το 1990 προήχθηκε στο βαθμό του Αστυνομικού Διευθυντή. Έκτοτε, επί 10ετία και πλέον εκτός του ιατρικού έργου, κατείχε παράλληλα επιτελική θέση ως Τμηματάρχης στο επιτελείο της Δ/σης Υγειονομικού. Το 2001 προήχθη στο βαθμό του Ταξιάρχου Υγειονομικού και υπηρέτησε ως Υποδιευθυντής της Δ/σης Υγειονομικού και Πρόεδρος της Ανωτάτης Υγειονομικής Επιτροπής (ΑΥΕ). Το 2002 προήχθη στο βαθμό του Υποστράτηγου Υγειονομικού και τοποθετήθηκε ως Διευθυντής της Δ/σης Υγειονομικού.

Ο Σ.Δ.Γ. την συγχαίρει θερμά.

Αφγανιστάν

Νιλάμπ Μοβαρέζ (Nilab Mobarez)

Η Νιλάμπ Μοβαρέζ κατάγεται από το Β. Αφγανιστάν, την εξελληνισμένη από το πέρασμα του Μ. Αλεξάνδρου περιοχή της χώρας. Καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο της Καμπούλ, ειδικευμένη στην πλαστική (του πολέμου όπως τονίζει και όχι της αισθητικής), αναγκάστηκε να φύγει από την πατρίδα της στα εικοσιεπτά της χρόνια. Εγκαταστάθηκε στο Παρίσι, όπου αγωνίστηκε για χρόνια να αναγνωριστεί η ειδικότητά της, και τα κατάφερε. Μετά από δεκατρία χρόνια επιστρέφει στην Καμπούλ γεμάτη αισιοδοξία για το μέλλον της χώρας της. Οι Αφганές γυναίκες θα σώσουν αυτή τη χώρα, τονίζει. Σύντομα αρχίζει πάλι να διδάσκει στην Ιατρική Σχολή, απ' όπου πεντακόσιες φοιτήτριες είχαν εκδιωχθεί από την κυβέρνηση των Ταλιμπάν. Σ' αυτά τα κορίτσια η Νιλάμπ Μοβαρέζ θέλει να ξαναδώσει το χαμένο τους θάρρος για το καινούριο ξεκίνημα.

Κολομβία

Ίνγκριντ Μπετανκούρ (Ingrid Betancoure)

Με κίνδυνο της ζωής της, η σαραντάχρονη σήμερα γερουσιαστής της Κολομβίας έχει κηρύξει από χρόνια τον πόλεμο στο καρτέλ των ναρκωτικών και το βρώμικο χρήμα. Από το 1994, όταν ήταν υποψήφια βουλευτής, η Μπετανκούρ κυκλοφορούσε στους δρόμους της Μπογκοτά μιλώντας για τη μάστιγα των ναρκωτικών. Εξελέγη πρώτη στη σειρά και ίδρυσε δικό της κόμμα με την ονομασία «Οξυγόνο». Το όνειρό της είναι να υπάρξει στην Κολομβία μια αληθινή δημοκρατία. Σήμερα, ως γερουσιαστής, επιχειρεί να οργανώσει τον πόλεμο κατά της διαφθοράς που επηρεάζει όλα τα επίπεδα της ζωής και δουλεύει εντατικά για χάρη των παιδιών της πατρίδας της, όπως λέει η ίδια.

Αργεντινή

Ελίζα Κάριο (Elisa Cario)

Η επονομαζόμενη πασιονάρια της Αργεντινής, βουλευτής του Ριζοσπαστικού Κόμματος. Υπέβαλε την παραίτησή της για να ιδρύσει το ARI, οργάνωση που

παρουσιάζει μια νέα πρόταση για μια δημοκρατία μεταξί ίσων. Στα σαράντα τρία της χρόνια, αυτή η δυναμική γυναίκα, πρώην καθηγήτρια του Δημοσίου Δικαίου, πρώην βασίλισσα της ομορφιάς με θορυβώδη προσωπική ζωή, περνάει σήμερα κρίση θρησκευτικού μυστικισμού και πολιτικής ανασφάλειας, που οφείλεται στη διαφθορά του κοινωνικού, πολιτικού και ηθικού βίου στη χώρα της. Έχει γίνει σύμβολο της προσπάθειας για επιστροφή στην πραγματική δημοκρατία, τη δικαιοσύνη, την έντιμη διακυβέρνηση μέσω της πάταξης της διαφθοράς.

Αντίλλες

Κριστίν Τομπιρά (Christine Taubira)

Υποψήφια για τις Προεδρικές εκλογές της Γαλλίας, η Κριστίν Τομπιρά κατάγεται από τη γαλλική κτήση των Αντιλλών και εκπροσωπεί το αριστερό ριζοσπαστικό κόμμα του τόπου της. Πέντε διανοούμενοι συμπατριώτες της διαμαρτυρήθηκαν για την παντελή απουσία αναφοράς της υποψηφιότητάς της στα μέσα μαζικής ενημέρωσης της μητρόπολης, δηλαδή της Γαλλίας. Καταλήγοντας στη γραπτή τους διαμαρτυρία, οι πέντε διανοούμενοι γράφουν: είναι γυναίκα, είναι μαύρη, είναι έξυπνη. Μήπως όλα αυτά είναι πάρα πολλά προσόντα;

Φρανσουάζ Συρό-Λάκμαν (Françoise Cyrot-Lackmann)

Διακεκριμένη διδάκτωρ και διευθύντρια από το 1989 έως το 1996 του Εργαστηρίου Ηλεκτρονικών στερεών της Grenoble, είναι από το 2001 υπεύθυνη για την ισότητα των φύλων στις θετικές επιστήμες και την τεχνολογία με υπουργική αποστολή. Γίνεται έτσι προσπάθεια να καταπολεμηθεί η σχεδόν ολική απουσία των γυναικών ερευνητριών στον τομέα των θετικών επιστημών και της τεχνολογίας. "Δεν θα μου πείτε", τονίζει η Lackmann, "ότι μόνο δύο ή τρεις γυναίκες είναι άξιες για μια έδρα στην Ακαδημία Επιστημών". Η ίδια δηλώνει ευτυχής που μετέδωσε στα παιδιά της την αγάπη για την επιστήμη και πιστεύει ότι θα συνεχίσουν και οι δύο μικρές εγγονές της.